

641100: GELENCSEK SÁNDOK

641100'S IDEJE: 1873.

TART.: PARASZT NÉPMESÉK

16 lap

FÖLDRAJZI MUTATÓ: UAGYBERKI

SZAKMUTATÓ: XXVI)

PAPÍRIPARI VÁLLALAT

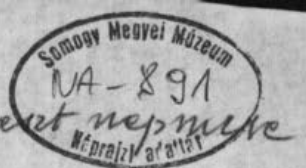

KISKUNHALASI GYÁRA

LELTÁRORRÁS

ÁTVÉVETVE AZ EGYSÉGES HK. 2367-es TETELÉ ÁHÓL

A legügyesebb falusi asszony. parancs népművelés

Egyszer volt egy ügyesfalusi asszony de ez aztán olyan ügyes volt, hogy ilyen ügyes asszonyt nem talál-
tak az egész vidéken.

Éz a nevezett asszony mindegy dolgozott és minden
időt kihasználta arra, hogy minél többet dolgozzon és a
legjobban kihasználta időt ott mutatta ki amikor egyszer
re négyféle dolgot végzett egy talpon állva. így

A szomszédokba üzenetet vitt és vitte magával a ke-
zi munka horgolást, tehát megállt a hársarkánál a körke-
rités előtt, és az udvaron lévő szomszédok adta le az
üzenetet, és szüntelen horgolt és állva vizezt is és még
közben egyet negyöt kukkantott is, tehát így egyszerre 4féle
munkát végzett. és ennek nagy híre terjedt nemcsak a
faluban hanem az egész környéken. és az előjárósági
elői gyűlésen szóválték azt, hogy a közigyelés miyen

egy ügyes asszonya van, hát hogy egyszerre 4féle dolgot
végzett. Az egyik előjáró szóválté azt a hírdőt, hogy mi-
eren kívül tudott volna e még valamit végezni. és ezt pon-
tosan ki kell pihatólni, mert ha még valamit ereken kívül
végzett volna, akkor országos hírné asszony lesz Doboskati asszony
Hát ketten akadtak akik találtak megoldást pl.

Ha közben egy madár a levegőben köpött volna és éppen
a Kati asszony szemébe ejtette volna akkor az ügyes asszony
ért még 5 ik munka képpen kipisbogatatta volna a szeméből

A másik ember azt javasolta, hogy pl ha egy balha megcsipte
a hátát vagy a farát és azt oda dörszítte hirtelen a dűchöz vagy
a hársarkához, és így 6 dolgot végzett volna egyszerre.

Az előjárósági erre behívta az ügyes asszonyt és megkérdezte
hogy meg tudná e oldani. Elvállalta és próbálta így, hogy
első balhát rakott az alsó ruhájába és már a balha csipít
megoldotta, de a madárral baj volt mert éppen ilyenkor nem
repült arra, a levegőben, és ha éppen repült volna is hát nem tu-
dott volna így célba irányítani, hogy az éppen bele köpjön a
Kati asszony szemébe és így csak nem 6, hanem 5féle dolgot
tudott Kati ügyes asszony végezni.

Egyelőre Sándor

mezőnyel. Nagybokai 92. 21. 21. 21.

1906. február 21. népművelés

A leglustább falusi asszony. parast népmese

Egyszer volt egy lusta falusi asszony, de ez egy olyan lusta asszony volt, hogy még az egész környéken olyan egy dolgotalan lusta asszonyt nem hallottak sehol.

Egésznap a falut járta és pletykázott a ferdésben is, fogton beszélt tere-ferélt is az orsója nem telt, majdnem eszrevitete háza mint ahogy elvitte. Ethon sem tett semmit csak az a munka készült amit a férje elvégzett.

Amíg a szegény férj a mezőn dolgozott addig az asszony otthon férfi látozgatást fogadott, és ilyenkor imajnitelt készített. Egyszer is ilyen alkalomra libát vágott és a javát megették az idegen emberrel.

A férj kérte az asszonytól, hogy a libamáját is adjon, és az asszony nagy förmédesen monodta az embert keederre. Hat nem tudja kend, hogy én tarka libát vágtam, és hogy a tarka libának minmája. A kissé tajtékos ember ezt elhitte, és beleugrodott, aronban mégis csak reméire vetette az asszony nak, hogy nem veszi a dolgoit, és nem fony mert az őt nem töllik a libát kendő amezes őt libát ki hit nem fog, ezért nem töllik az orsó.

Az asszony nagy patvarkodással oda hívta az embert és mintogatta a fonalorsót, elő-re dte a fiókból és mintogatta a két orsót. No mi lánc csak ez mártámar betellik, ezen egy kevés min, van ez még ma cite te le csak ötör 6 szor mintogatta ugyan azt e, ebbe a tüte ember bele is ugrodott.

Egyszer után elszakadt az ember gatyája és kért az asszonytól tiszta gatyát. Azt monodta az asszony hogy majol este ad gatyát ha sötétedik.

Az embert oda hívta este, hogy majol ráadja a gatyát. No tartam csak lépjen kend-bele, az ember bele lépett ugyan a semibe és monodta, hogy most mehet kend min ráadtam a legijább gatyát.

Az ember nem is érte, azt, hogy gatyát vett fel és kirli. — Te asszony! Hat milyen gatyát adtal emmin?

-: En olyan finom városokat adtam közebe ~~mint~~²
hogy nem is látszik a válla, és továbbra is mondta
a régi rongyos gatyát mert az asszony azt mondta
ta neki, hogy nem lehet munkára bírni a
előni mert elszakadt.

Az aratást is az ember egyedül végezte ahogy
mendre vágta úgy felis szedte kévele és az
asszony otthon a nyári kösítőben magának aludt

Az ember felszedte a merőn a babot és ha-
za mondta, az asszony otthon innélkül, hogy ki-
esépett volna addig lepta a napot aludt és
a vénasszonyokkal pletykált.

Mikor más majdnem teljesen leszakadt
az ember utolsó gatyája a rokonok figyel-
meztetik az asszonyt, hogy adjon a hárs élére
és adjon ruhát az urának, azt mondta az ass-

-: Adjon az akinek van, vagy az akinek nem tel-
zik, hogy rongyos az ember gatyája.

Az ember azt mondta a lusta asszonynak,
hogy főzőn babot vasorára, és ekkor amikor
haza jött az ember, hát nem volt vasora
mert az asszony a babot szalmától felrakta a
padlára, és nem volt kézeu, rögtön hívott
az asszony két szomszéd gyereket és azok se-
getelték az egy főzőt babot kitisztítani.

Másnap azt mondta az ember az asszonynak,
hogy ha ma elég ki nem tisztítja a babot, akkor
meggyújtja a padláján. Ahefett, hogy kitis-
tította volna a babot elment a faluba

és panaszkodott, hogy a kutyábolond ma 3
felakarja gyújtani a babot, a hársat.

Kiolderték a falniak, hogyan lehetséges
hiszen nem is el a bab, mondta aranyos
-: Hát dehogynem is el hiszen még a szal-
mában van. No te is ügyes aranyos vagy ^{hisz} ~~hogy~~
szén agüszatusban felraktad a babot és
most november vége van és még nem
tisztítottad ki. Hát mert nem értsem rá.
A rokonok elvitték az embert, és felszár-
ták és egy rendszer asszonyt szerették mellé
és. gyarapodtak, dolgoztak takarékoskodtak

A volt felesége amíg együtt volt a férjével
azt mondogatta, hogy nem lehet ezzel a
tüitüli emberrel megélni, és amikor
magára maradt azt mondogatta, hogy
faj a kutyá emberrel, de jajabb nélkü
és a dolgoztalanúságba bele is pusztult
a gyengecske férje dolgozott takarékos-
kodott és boldogult a rendszer asszony ~~mel-~~
mellett

Eglenes és Sándor
név nyugdíjas

Nagyboki 971 I. 19 in

fontos
nincs.
1905 évi

1906. A veszélyes káposztáskő. parant nap meze 1.

Egyszer volt egy eladó fiatal párast lány.
ez a lány 19 éves letere alig várta már azt,
hogy jöjjenek a lánykérők. a felig szép lányához.
Egyszer aztán oda vetődött ám egy messziről jött
völöpiny jelölt aki megyasszony jelöltet keresett.
Már felig meg is egyezett abban, hogy elveszi feleségül
az eladó lányt. is megkérdezték a leányt, hogy
mit óhajtott választani. A leány azt mondta, hogy
savanyú káposztát orzával.

Az öregasszonyt mindjárt le is küldöttek a pin-
cébe, hogy hozzon fel egy főzetre való savanyú káposz-
tát. Az öregasszony ahogy lement a nyomó-
követ is az jutott eszébe, hogy most a Bözse lány
fiához megy is lesz neki egykisz fia is az ha legyen
a pincébe is ez a nagy káposztái nyomókő ráerik
a kis labára is ebbe tönkre megy a kistű is sajná-
lesz erre elkezdett sírni is titlenül sírat-
gatta a kistűt aki még talán megsem fog
születni. Vagy sokára lement a lány anyja
mert győzte várni a vőlegényt. is kezdte
hogy miért nem jön még, is miért sír?

Az öregasszony nyafogva mondta, hogy van
miért sírni, mert most a Bözse lány fiához megy
is születik neki egykisz fia, is a kistűnek is re-
vetlenül lejön a pincébe, is ez a káposztáskő rá-
erik a labára is így leszántul a kis auggalóm.

Akkor az asszony is elkezdett sírni is így
sirtak mindketten. is nem győttek várni ö-
ket lejött a vőlegény, is emek is elmendtek
a szomorú esztét, hát mittehették ő is ott ma-
radt a pincében is pitegette a kistűt azonnal
A hogy nem jöttek, hát lement a lány anyja
mert már ő is bajt sejtett.

Hogy öneki is elmondta a romorú esetet
hát mit lehetett mást ő is közszert sírunkorott
és ő is ott maradt a pincében a sírakkal.

Mert már csak a vőlegényjelölt és a meny-
szegyejelölt maradt a lakásban, mára lány
ainy nyugtalankodott és nagy bajt sejtett és
mondta a legénynek, hogy csak maradjon itt
elmege megvárni, hogy mit történt a család-
dal, hogy mind a pincében vesitek, ahogy le-
ért a pincébe, hát kérdete, hogy mi a baj és
mért sírnak mind. A vénasszony mindjárt
mondta, hogy van mit síratni.

- Hát mi van síratni?
- A te kis sánta fiadat, síratjuk, és elmon-
tuk a leányrak is a baj részleteit, és így a lány is
ott felejtette magát a sírunkorok között, és nagy
sokára már jött a vőlegényjelölt és kérdete, hogy
mi baj történt, hogy itt egy hátszobán sírunkorok
Az öregasszonyban még volt az a kitartás a sír-
körépette, hogy elmondta a bajt.

A fiatal ember felháborodva mondta, hogy ilyen
munkára vajon is lehet előre nyafogni, és a re-
mélte, hogy az önzemek sírja egyre való-
ese. Ostoba család! Hol a vőlegény? Hiszen en-
nem is vagyok az, de ha az Isten segít nem
is lérek az itt. Hol a kispár? Hiszen az nem tudja
felemelni és a lábára ejteni ezt a nehéz nyomkö-
vet, és ezen lehetetlen semmiféle gyötörniük, igazán
hűjék maguk. A vén asszony mondta, mi milyen egy-
nosz legény ez nem hogy sírná ő is, inkább őt veszik.
sík, csak azért kellene sírni, hogy örömlében, hogy
nem hársodtam ebbe az ostoba családba.
A legény elment örökre. A család meg örült, hogy nem
lett a hárságból semmi, mert nem sirt velük a legény

A gereblyézett öregember parasztnéjének

Egyszer volt egy magányos falusi öregember. Hogyan megörvögyült magányosan éldögélt mert gyermekei nem voltak.

Magány életét már ánta és arra gondolt, hogy mégis csak jó volna nyitni megvősnülvi, és a falu öregasszonyai közt válogathatott mert valgyonitap jót állt, és rövid idő alatt ki is szembelátta akit alkalmasnak találta behozni az öregfiszekbe és fel is szöllitotta a névükét, hogy hozzá

hazudó lemmé e házasságra lépni vele. Az öregasszony is rögtön igent mondott mert jónak látta. Hozzá az öregember feltételeket szabott ami a legfontosabb a számára.

Az öregember kikötötte azt, hogy a háta igen visketős hűt az öregasszony naponta vakarja neki mert az ő kere nem ér oda.

Hogyan is a háza az volt, hogy az öreg igen szerette a tejet és a keltetésnél többet fogyasztott, és tejkütiit kapott mint a kiseseesenők.

Hoggy őssze kerültek az öregasszony szorgalmassan vakargatta az öreg hátát, és ahoggy tette a hónapok mindig ritkábban vakargatott, de azért meglelte mert erre ígéretet tett annak előtt.

Amikor már az asszony teljesen beleült a kapargatásba hát kitört belőle a türelmetlenség. No ember, hát itt más már nem lesz csak vakaródzás? in ezzel nem írtam be. Szembevonnak

! Az itt a legfontosabb a vakaródzás arit uőnültem meg és más már in sem tethetek mint, hogy a hátamat oda tartom, este ígéretet tettem rá hát végső. Az asszony mondta, hogy már elvárott a körmöghyért az öreg hátát. Ennek híre ment a faluba, és ha valaki ment el a ház mellett, lecsóltak. No hát Kati néni már elvégezte a gereblyézést? Pléni Szent
sáradeiri fönvéti néni medgyapolics
Kassperki 973V.

Egyszer volt egy kanász, és ez amikor reggel hajtott ki a legelőre az ostorával igen dühögtatott és a kanász kürtöt nagyon fújta különösen amikor a templom előtt és itt a paplakás előtt elhajtott.

A papot ez igen nyugtalanította és idegesítette. és mondta egyik reggel a kanásznak, hogy nem bírja ha máshol fújja a tülköt csak itt ne fújja.

A kanász nem sólt semmit, hanem fogta a kürtöt és taktikával abba hagyta a tülköt. Várt egy hét napig és amikor jött a kanász hát kiment elé, és mondta neki

János én megfirtak magának csak fújja azt a kürtöt csak nagyon mert én úgy szeretem hallgatni, és adott neki egy koronát.

— Hát tiszteendőm a napokban azt mondta, hogy ne fújjam és most meg azt mondta hogy fújjam megpiert és adott egy ezüstkoronát

— Most meg azt mondom, hogy csak fújja és márnapi reggel szintén kiment elébe és újat adott neki egy koronát és birtatta a tülkölésre. A harmadik nap birtatta de piert nem adott a kanásznak.

A harmadik napon adott piert és birtatta, hogy fújja és többé nem adott piert hanem csak birtatta a tülkölésre és ezután már alább hagyott a tülköléssel a pap megbiztatta. No János fújja a tülköt ne hagyja abba mert nagyon szeretem hallgatni.

— Hát ezt meg is kért ám firtani ha kürtöt szót akar hallani. — Minien piertem mondja a pap.

— Akkot én nem is tülkölök.

— János az Isten áldja meg fújja már azt a kürtöt hiszen annyira szeretem hallgatni.

— Talán boldog vagyok, hogy magának ingem fújom a kürtöt. Nem is fújta a templom körüli többi soha. és haragot mutatott a papnak mert amikor éppen arra hajtott hát nem emelt kalapot a papnak és nem köszönt.

A pap azt gondolta, hogy látszólag kiengeszteli,

a kanonist, is tutenkinnt egy szerkesztés kisételt a
mésze gyaltoson megrizni a hatást az egyházi pa-
pi földeteket amefet mindig a pap használt adomente-
sen hasznalta konvencios teledekkel, munkáltatta

A határozat alapján éppen a disznólegelő mellett ke-
lett elhaladni kőszőlőtte a kanonist.

- Jónapot János már már azt hittém, hogy harag-
szik, mert nem hallom a szép gyönyörű túlkölésit

- Én nem haragszom én magára tiszteletadó utnak
nem kürtölök én ingyen magának, hiszen én is
szegény ember vagyok is nekem is jól ekkor a korom
hogyha akarja a kürtszót akkor fizesse meg.

- János hat me legyen olyan fővén, hiszen amikor
pénzem volt fizettem, most is azért jöttem, hogy van
10 fillérem oda adom magának, csak egy kicsit fű-
ja meg a kürtöt, nem kell soká' fűjni mert nem kívánom
hogy soká' fűjja

- De csak egy szűssze naist mert 10 filléret csak enyi
fűrés jár. Meg fűjté csak egy keit befűjtem, is máis meg.
jött a pap ismét 10 fillérel. A harmadik napon
kocim jött is megállás nélkül nyugtatta le a 10 fillért

A további napokon jött a pap is nem adott le semmit
kint is a kanonist már előre bele fűjt a kürtbe még a
kocni oda sem est, is kiabálta a kocnira, 10 filléret

ára. A papo leszótt otthon felejtettém a pénzt

A következő napon nem fogadta a kürtszó, csak a
kanonist tartotta a szája felé, a pap leszótt min ap-
ró pénzem, a kanonist már később a legelőn sem
kürtölt a papnak sem a fűtuban ~~sem a legelőn~~.

Így tudta legyőzni a pap kanonistát.

Gyenesi Sándor
már nyugodtias

Dombóvár 973. II. 20

Szörényi eleje
hallottam

Férjhez menő néni. népmese. 1904/8 kört

Volt egyszer egy falusi öregasszony, és er a
gyermekével egyháztartásban élde pélt.

A népes család kört nem valaki jól érte magát
az öregmama asztán, amikor a köeli sromvid
hárbau egy megörvegyült öregembet lakott.

Azt gondolta az öregmama, hogy jobb lenne a
sorsa, ha az öregembetel ösre házasodik.

Már a két öreg meg is egyezett abban, hogy min-
den áron ösre házasodnak, és ebből értan nem
is csináltak titkot. hanem az öregembet, is meg
az asszony is körölte a családjával, hogy mi a
céljük. Mindeket család ellenerte a dolgot
különösen az öregasszony családja. Az öregem-
b családja már bele is nyújtottak, sronban a ma-
ma gyerekei mindent eskövérttek, hogy megakada-
lyozzák, hogy ne történjen meg.

A család fejtartó fia azt mondta, hogy a köségé
gyűlésen azt határozta az elöljáróság, hogy csak
azok az öregek házasodhatnak ösre amiket a kö-
ségi elöljáróság engedélyez.

Valahánykor megjött a gyűlésről mindegy megkér-
derte a mamát a fiát, hogy mit határozott a gyűlés
Engedik e az öregek házaságát??

A fiatal ember mindig valami kibívót mondott
ami akadályozza a házaságot.

Az egyik napon azt mondta, hogy csak az az öregas-
szony mehet férjhez, aki három verobet tud fogni.

Az öregasszony tudomásul vette és másnap elment
verobet fogni, és minden felé kerpette kertben néten
minden felé fütka rozott lihepre.

Az öregmama fia messziről figyelte az anyját és oda ment hozzá és kérdte,

- : No édesanyám mit csinál kend itt a kertben?
- : Hát édesfiam fogokom a pipistákot.
- : Hát hányat fogott már?
- : Háttha ért megfogom amit most kergetek, ak-
kkor már csak kettő kell.

-: Hozzja édesanyám nem tud kend verébet fogni
soha soha erőltesse magát, ehőt nem lesz fejhez ^{már} ^{mencs}
-: Ha mondom lesz. és lett is mert az öregasszony
csapdat vetett és négy verébet fogott. mert a felté-
tel nem adta elő, hogy miként foghat verébet.

Boldogan vitte haza a négy verébet a mama.
A fia pedig azt mondta, hogy három file feladat
volt megszerezve, a másik pedig az volna,
hogy az az öregasszony mehet fejhez aki a patogat-
tott kukoricát meptuoja rajni és enni.

Az öregasszony mosárbau porra tette a patogatott
kukoricát és kavállal megette, és jött a harmadik
feladat. Az asszony fia azt mondta az anyjának.

-: A templom torony tetjén van egy tü, az az öreg
övegy asszony mehet fejhez aki azt szabad szem-
mel meglátja.

Az öregmama mánap kiült a ház véjébe és a
szeme fölé tartva a kezét és mindegy a toronyot fia
gylte, aztán úgy dühösen jött a fia és kiér-
dte, mit csinál kend mára?

- : Hát édesfiam rajom figyeltem a toronyot.
- : Hát látja?
- : A tujót látom de a toronyot nem látom.
- : Az öregmama mindegy akadályt elhárított és nem
volt mit tenni össze hárasodott a két öreg és boldogan
éltek amíg meg nem haltak.

Egyen Sándor

ménnyulija Napheki 9731.7

Fonó esti mára 1904.

Egy jó pap szakácsné.

1

Egyszer volt egy pap, is ez gyakran változtat-
ta a szakácsnőket. abból az alkalomból, hogy
sorra veszi az étel felüket is mindennap
más feleséget kell főzni. is egyet sem szabad
megismételni, is ha már kifogyott a ténálból
akkor mennie kell neki, is újabbat fogad.

Egy volt ugyan, hogy három évig vitte a változa-
tot aronban már kifogyott a ténálból, is gondolt
egyét is összekeverte az ételüket két három felét,
is is így még egy esztendőig tartott. is a negyedik
~~napján~~ a negyedik napon össze csomagolt is
útnak vált. is amint ment még nem is mehet me-
szre hát az úton talált egy cipőtalp darabkát, is felvet-
te is ezzel fordulít vissza a paplakáshoz. mondta ma-
gában. No ért az őstha cipőtalp darabkát elvis-
sem annak a bolond papnak egy fogásnak ez is
jó lesz ha egyszer olyan bolondos étvágya van.

Az újabb főzelék anyagot megfőzte is sokféle jót
rakott bele is a pap meg ette jó étvágyal. még meg
is kérdezte, hogy miféle volt ez a finom olalog.

A szakácsné örömtől megmondta, hogy mi volt
is a pap azt felelte akárcsi volt, jó volt.

Másnap ismét útnak vált a szakácsné. is
menetközben látott az úton egy nagy adag ténál
trágya habarcsot. No megint egy napra továbbra is
egy ruhába össze szedte is elvitte a paplakba is sok
fűszer is egyéb finomságokkal össze főzte is feltál-
latta a papnak amelyet jó étvágyal elfogyasz-
tott is szintén megkérdezte a pap a nyersanyag
eredetét. Másnap a szakácsnő újbot pakolt
is indulni akart. A pap vissza tartotta is

- : Margit! Ne menj el most meg engedem neked, hogy fõzhetsz egy adag cipõtalpát.
- : Elmegyek én tisztelendõ is mert most hol tartalok én cipõtalpát, abban az esetben itt maradjatok, ha meg várja azt, hogyha szakad a cipõtalpam is addig fõzhetsz azt, amit szép sorrendben szoktam rendszeren fõzõpetni.
- : No jól van Margit maradj és csináld a magad módja szerint.
Szép nyújtottan véget a Margit arról a konyha dolgot és egyszer így neked is intem monddja a papnak.
- : Tisztelendõ no nek akartam mondani, hogy a cipõm talpa levált, hát megfõzöm obédre.
- : Na ne fõzd meg mert azért az igen bõjtiesítel, és egy kacsasült sokkal táplálóbb, majd én is lok, hogy mikor fõzred meg.
A szakácsnõ várt vagy három hétig monddja
- : Mi lesz ezzel a cipõtalppal már most ne harcoldjon itt hát el kell fogasztani, meg hát az után is ott hevernek a fõzeléknek való tükör hábarcsok. Ne hagyják kárba veszni a fõzelék anyagot
- : Azok már kimentek a divatból, a változatosság kedvéért jó volt, egy májában nem lett volna jó amit bele raktal, hát az is jó lett, most már aztán változik az ember étvágya a cipõtalp hefett kacsasült legyen, a tükör habarcs hefett májba-pörkölt és kell a haggárnak, nem ám a cipõtalp vagy a habarcs. Az okos szakácsnõ leszoktatta a hóborzot papot a kütöm kölcstõl. Még ma is fõzõget, ha meg nem halt.

Ejelensis Sándor
 máj-nyújtás
 Dombóvár 973 IV. 17

1920 táján
 hallottam

Az apa és a léc.

Egyszer volt egy kamasz fiú, amely se fin, se legény, és abban a faluban az ilyen kamasz fiúkat úgy hívták léc, mert csakpár év múlva kapja meg a gény ösretelt röt és ekkor lesz belőle igazán legény.

Emek a léc-nék az volt a hibája, hogy lústa is volt meg igen sokat evett.

Az apja ösretelt aggódott, hogy hogyan fog tudni ebből az idomtalan kamasz léc-ből embert nevelni, hogy normális emberre váljon. Azonban igen nehéz dolga volt az apának mert a léc fiú igen lústa és dolgotalan volt és igen sokat evett.

Az édesanyja kedvence volt és soha nem szült neki és dolgot sem kéyszerített rá, más mint nagy fiút mosdatta ápolta, és olyan lágykutatap fiú lett belőle, hogy még a szűkség véjésére sem ment ki hanem ott bent végerte, és az anyja borolta ki, és ez így megrökt a kert a kényelmet, hogy éjjel is az ágyba csimált.

Az volt a szerencséje ebben a pühiány életben, hogy igen viszeres volt a tába és így katonának alkalmatlan lett.

Az anyja emek örült, ellenben az apa ezért aggódott mert abban bírott, hogy majd a katonáéknaál kifaragják emberre és amikor 24 éves elmúlt akkor bejelentette, azt, hogy mostartan megvősi, mert asszony kell a hárhoz

Itt újból nagy gond hátrált az apára
 mert ott a környékben mindenki tudta azt,
 hogy a Viktor legény nem alkalmas a házassá-
 ra talán még soha lányt is felszólítottak, hogy el-
 jöjjön a Viktorhoz feleségül, de mind azt mon-
 dták, hogy igen kiskorú leányhoz nem mehet
 feleségül.

Ezre az apa úgy határozott, hogy majd öket
 év alatt megneveli és kifaragja, a léha leányt
 először is minikára sorította, és azt mondta, hogy
 csak azt kapja emi amit megkeres a minikre által,
 és az anyjának meptiltotta, hogy most adjon ne-
 ki emi mint a saját keresetét.

Ez a módszer jónak bizonyult és egy év után
 már jó munkás lett Viktorból, és a keresetét kap-
 ta emi. Afür ekkor már újból felvette a nő-
 sülii ráncolatát, és a szülők hejt adtak neki
 és hozzáhíttak, ehhez az alkalomhoz, igen ám
 de még a régi baj fenn állott, mert a környékbe-
 li lányok lemondtak róla mert ahire egyszer
 rányomták a bégefet, azt már semmi le nem yat-
 ja róla. Azt határozta el az apával együtt, hogy
 elmennek messze lány köröbe, oda ahol nem
 tudják a Viktor híráit, mert még néha elő-
 fordulhat az egyba vireli, de még azt aranyozás is

Három napi járó földre elment az apa a
 fiával lány köröbe és itt találta is megfe-
 lő lányt menyassnyának való.

Itt a lányos háznál azt vették észre, hogy rá-
 jük cselekedett, hát a gondos apa csak most ap-
 gódott, mert utnak akartak inculni és a
 menyassnyos házbeliék nem engedték őket
 este elindulni, és ahogy úgát vetették nek

nekik is befeküdték de, a saját kérésük-3.
re egy ágyba feküdték mert az apa aggódott
és elhatározta, hogy egész éjjel virraszt és nem
engedi az ágyat bepiszkolni.

Az apa egész éjjel virrasztott éberou és minden
fél órában felkötötte a fiát
A balhé ariszt mégis kiűtött mert hajnal felé
már a kimerült apa elszunyadt és éppen arra
ébredt amikor niteli rotzogat hallott.

Nagyon aggódott a gondos apa és úgy határozott,
hogy a menyasszony és a vőleány érdekében magát
csesélnék és magára vállalja a vesekőműt.

Az apa reggel nagy betéppé tette magát és mö-
gött az ágyban, és a házbülső orvost akartak hív-
ni de az ember ért elhárította, és később már
átmondta, hogy jobban érzi magát és felkel és
bejelentette, hogy miran az ágyban.

Art mondták, hogy jól van nem bír majd ok
kitakarítani. az a fontos, hogy jobban érzi ma-
gát, hát art mondták, hogy egyik jó teát csinál-
nak és rennde jön. A teát oda adták az apának
és a fiú mondja. Nohát én csináltam az ágyba
és a papa isora meg a teát, az apa mondta

Viki, ne viccelj! Az eküvöt megtartották pár-
hetre és a menyasszony később megtudta, hogy mi
is a helyzet. Az apa és a fiatal asszony össze fogva
ki küszöbölték a bajt. Art mondták, hogy Viktornak
többet kell dolgozni és még kevesebbet enni és
akkor elműlik az a baja és úgy is lett elműlt a
baj teljesen és Viktorból egy olyan ember lett mint
a saját apja, és boldogan élnek ma is ha meg-
nem haltak.

Cyeliné Sándor
már nyugodtan
Jomborán 1973. 11. 4. én
a 920-as évek
ben hallottan